

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἄπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΗΤΗΣ

ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

“Ο,τι εἶνε βέβαιον, ὅτι ἐκ τῶν ὑποψηρίων δημάρχων ὁ κ. **Μελᾶς** διὰ τοῦ αἰσχίστου ἐγκλήματος τῆς δωροδοκίας ζητεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐγκλογὴν του, ἰδοὺ ὅτι γίνεται καὶ ἐπισήμως πλέον κατάδηλον. Ὁ ἐκ Χαλανδρίου κ. Λίτσας, πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Λεβίδου, ἰδοὺ ποῖαν ἐπιστολὴν τῷ ἀπήρθυνε σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν, διότι ἐντράπη ἴσως νὰ τὸν ἰδῆ προσωπικῶς.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη γεγραμμένη μὲ σατυρικώτατον πνεῦμα εἶνε ὄλη ὑπὲρ τοῦ Χαλανδριώτου κ. Λίτσα τοῦ ὁποῦ καὶ πολλοῦ ἄλλοι θὰ ὑπάρξωσι ἴσως μιμηταί, καὶ τὸν παρᾶν τοῦ κ. Μελᾶ τρώγοντες καὶ τὴν ψῆφον μόνον διὰ τοὺς ἀληθεῖς φίλους των ἐπιφυλάσσοντες. Εἶνε σκληρὰ αὐτὰ τὰ παθήματα διὰ τὸν κ. Μελᾶν, ἀλλὰ τὰ μαθήματα αὐτὸς τὰ ἔδωκεν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουνίου 1883.

Ἀγαπητέ μου φίλε Νικολάκη, πολὺ λυποῦμαι νὰ μοῦ λέγῃς ὅτι ἐπούλισα τὴν ψιφὸν μου μὲ 600 φράγκα μάθε λοιπὸν ὅτι ὁ ψίφος τῆς οἰκογενείας μας πῶς δὲν πουλιέται μὲ 600 φράγκα παρὰ οὔτε μὲ 600,000 φράγκα καὶ ὅποιος εἶναι αὐτὸς ὁποῖος σᾶς λέγει ὅτι ἐγὼ ἐπούλισα τὸν ψιφόν μου μὲ 600 φράγκα εἶναι ἀτιμὸς, ἀτιμώτατος καὶ νὰ τοῦ πῶ μπροστά του. **Ἐλαθον ἐγὼ ἐξακόσια φράγκα, ἀλλὰ ὄχι διὰ τὸν ψιφόν μου νὰ τὸν πουλίσω παρὰ σὲ ἐπιτροπὴ τὰ ἔλαθα διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσω νὰ ἀγοράσουν ἄρνιὰ ΝΑ ΤΑ ΦΑΝΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΠΙΟΥΝΕ** εἰς ὑγείαν τοῦ Μελᾶ. **Λυπᾶσαι λοιπὸν τὸν Μελᾶ ἐν ἐξοδῷ χειμάτα ἐγὼ δὲν τὸν ἐληποδύμαι, ἄς ἐξοδεύσαι ὅσα θέλει, αὐτὸ μόνον σᾶς λέγω ὡς φίλος ἡλικρινῆς ὅτι δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ Σούτσου, τὸν θέλω τὸν Σούτσον νὰ εἶναι δήμαρχος.**

Ὁ φίλος σου

Γεώργιος Σ. Λίτσας.

ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΕΙΤΕ

Οἱ περὶ τὸν Μελᾶν νομίζουσι ὅτι εὗρον τὸ ἀντιφάρμακον ἐναντίον μας. Τρέχουσι μὲ τὸν ὑπερβολικὸν καυσωνα εἰς

τὰ ὑπόγεια τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς καὶ ἀναζητοῦσι περασμένα φύλλα τοῦ **Μη Χάλεσαι**, ἐκεῖ ἀναδιφῶσιν ἂν ποὺ ὑπάρχη γραμμένο κίνεν ἄρθρον μὴ περιγράφον ρόδινα πότε τὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ πότε τὰ τῆς δημοσίου υγείας, τὸ ἀντιγράφουσι καὶ τὸ καθίζουσι εἰς **Ἐκτακτον παράρτημα τῆς ἐφημερίδος Μη Χάλεσαι**, ἐνίοτε προσθέτοντες καὶ μίαν ἐκ διὰ νὰ μὴ καταδιωχθῶσιν, ἄλλοτε δὲ πλαστογραφοῦντες καθὼς πρέπει τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν ὑπογραφήν μας, διὰ τὸ ὁποῖον ἠδυνάμεθα ἐν εἴχομεν καιρὸν νὰ σκεπτόμεθα περὶ τοιούτων ψυχολογικῶν κοπράνων νὰ τοὺς καταγγείλωμεν καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν κακουργοῦντας, καὶ ζητοῦν δι' αὐτῶν ἡμᾶς μὲν νὰ παραστήσωσιν ἀντιφάρμακον, τὸ δὲ δημοσίον ἀποπλανήσωσιν, ὅτι ἰδοὺ καὶ τὸ **Μη Χάλεσαι** ὅπερ γράφει ἐναντίον τοῦ Μελᾶ, γράφει καὶ ἐναντίον τοῦ Σούτσου, ποῖον λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν, ἀφαιροῦσιν ἀκόμη καὶ τὰς χρονολογίας, διὰ νὰ φέρωσι σύγχυσιν εἰς τοὺς ἀπλουστεροὺς καὶ παραστήσωσι τὰ πρὸ διετίας γραφέντα ὡς σημερινὰ φρέσκα φρέσκα! Ἐζήτησαν καὶ ἤραν τὸ ἄρθρον ὅπερ ἐν ὑψίστη ἀγανακτήσει καὶ ἀληθεῖ παραφορᾷ δημοσιογράφου πλασμένου ὑπὸ τῆς φήσεως οὕτως ὥστε τὰ τοῦ ἔθους καὶ τὰ τοῦ δήμου καὶ τὰ τῆς κοινωνίας νὰ νομίζῃ ἴδια ἑαυτοῦ καὶ νὰ καταναλίσκη ὑπὲρ αὐτῶν οὐχὶ μελάνην, ἀλλὰ ψυχὴν καὶ ζωὴν καὶ αἷμα, ἐγράψαμεν ἐν τῷ **Μη Χάλεσαι** ὅταν ἐνέμετο τὰς Ἀθήνας ὁ κοιλιᾶκὸς τύφος καὶ ἀπεδίετο ὑπὸ τοῦ Δεληγιάννη εἰς τὸ νερὸν τοῦ Κεφαλαρίου καὶ συνετέλει πολὺ ἢ καθυστεροῦσα καθαιρέτης τῆς πόλεως, τούτο δὲ τὸ ἄρθρον ξεσκονίζοντες τώρα ἀναδημοσιεύουσι, καὶ δι' αὐτοῦ, γραφέντος τὸν **Αὐγουστον τοῦ 1881**, ζητοῦσι νὰ ἀποπλανήσωσι τὸν κοσμον καὶ νὰ περιστήσωσιν ἡμᾶς ὡς ἀντιπρακτοῦς τώρα, διότι ὑπερασπίζομεν τὸν Σούτσον, ἐφ' ἡκιστα τὰ ἐννέα δέκατα τῶν δημοτικῶν ἔργων του, καὶ ἡ αὔξηση τοῦ νεροῦ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν κρητῶν καὶ τὸ διυλιστήριον, δι' οὗ πίνουμέν μετὰ τὸ θάλασμον ἔχεινο τὸ διαυγέστατον τώρα ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θὰ ζῆλεον αἰ καλλίτεραι τῶν μεγάλουπαιδων, καὶ ἡ κατασκευὴ ὀρετῶν καὶ ἡ εὐνοῖαι πλκτείων καὶ τὸ περιτείχισμα μανδρῶν καὶ νεαὶ ὁδοὶ καὶ νέαι γέφυραι καὶ ταχτικώτερον καταδρέγμα καὶ ἡ τοῦ δημοτικοῦ φρονιμοσσοῦ ἀετπραξίς καὶ ἡ διάσωσις τοῦ θεάτρου ἀπο ληστρικῶν χερσῶν καὶ πρὸ πάντων τὰ νερά, τὰ νερά, τὰ νερά, δι' ἃ γυναικες, ἄδρες, παικὰ καὶ ἴδια ὁ λαὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἔνα μεταχειρισθῶμεν

τὴν φράσιν τοῦ κ. Ν. Καλλιφρονᾶ, εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ δημάρχου, δροσιστάντος τὴν πρῶην δίψαν καὶ στενοχωρίαν καὶ τυραννίαν καὶ ἀπώλειαν τόσον πολυτίμου χρόνου, διὰ τὰ γεμίση ἕνα σταμνὶ νεροῦ!

Καὶ διατὶ κύριοι ὑβρισταὶ μας, δὲν μᾶς δίδετε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλαμβάνομεν ὡς κολακείαν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ σφοδρτάτου καὶ παραφόρου ἐκείνου ἄρθρου, καὶ ν' ἀποδίδωμεν καὶ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὀλίγην συντελεστικότητα ὑπὲρ τῆς μετὰ τὸν κοιλιακὸν τύπον περισπουδαστοῦ καὶ σωτηρίου δραστηριότητος ἣν ἀνέπτυσεν ὁ κ. Σούτσος εὐεργετῶν καὶ σώζων τὴν πόλιν; Ἡ νομίζετε ὅτι τὸ ἔργον τοῦ τιμίου, τοῦ ἀγνοῦ, τοῦ συνετοῦ, τοῦ φιλοπόλιδος καὶ φιλοπάτριδος δημοσιογράφου εἶνε τὸ θυμιατίζειν μόνον καὶ ἐπαίνειν καὶ λατρεύειν καὶ βωβαίνεσθαι ἐνώπιον ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἔτυχε νὰ γράψῃ δύο λέξεις; Ἡ δημοσιογραφικὴ ἡμῶν ἱστορία εἶνε καθαρὰ ὡς χιών καὶ συνοψίζεται ἐν ὀλίγαις λέξεσι: Μεταξὺ τίνων ἐπρόκειτο ὁ ἀγὼν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκλογικὴν περίοδον; Μεταξὺ Παναγῆ Κυριακοῦ καὶ Δημητρίου Σούτσου; Ἡ ὑπὲρ τίνος ἐτάχθη ὁ συντάκτης τοῦ «Μη Χάνεσαι», γράφων τότε ἐν τῷ συναδέλφῳ «Ραμπαγᾶ»; Ἡ ὑπὲρ ἐκείνου ὄν ἠμοθυμαδὸν ἢ πρωτεύουσα μέσῳ ἀνθέων καὶ εὐχῶν ἀνέδειξε δημάρχον τῆς, τιμωρήσασα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Παναγῆ Κυριακοῦ τὴν δημοτικὴν παραλυσίαν καὶ διαφθοράν.

Ἐπὶ τῆς δημοτικῆς διοικήσεως τοῦ κ. Σούτσου, πῶς ἐπολιτεύθη ὁ συντάκτης τοῦ **Μη Χάνεσαι**; Ἐπερίμενον ἐξ περιπότου μῆνας, τῆρῶν θέσιν ἐπιφυλακτικὴν καὶ ἀναμείων τὰ ἔργα τοῦ νέου λαοπροβλήτου Δημάρχου· μὴ βλέπων δὲ μεταβολὴν εἰς τὴν ὁδοποιίαν, τὴν καθαριότητα, τὸν κοινωρτὸν καὶ τὴν αὐξάνειν τοῦ νεροῦ ἐκηρύχθη σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος. Ἀπαράλλακτα ὡς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη ἠγωνίσθη ὁ συντάκτης τοῦ «Μη Χάνεσαι» ὡς οὐδεὶς ἄλλος μεταξὺ τῶν συναδέλφων τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν. Ἐφύλαξε θέσιν ἀμυντικὴν ἐπὶ καιρὸν τινα, θέλων νὰ δώσῃ καιρὸν νὰ συλληθῇ καὶ κάμη ἑναρξίν τοῦ ἔργου τῆς ἀναμορφώσεως, εἶδεν ὅτι τὴν ἀναμόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε νῆ ἰδῆ λαμβάνουσαν μορφήν χειμάρρου, τὴν ἐσκόρπιζεν ὁ κ. Τρικούπης ὡς σταγόνας ἀνθόνερο, εἶδεν ὅτι ἐν τῷ ζητηματι τῶν φόρων ἐζήτησε νὰ πνίξῃ τὸν λαὸν οἰκονομικῶς καὶ ἐκήρυξε σφοδρὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον. Ἀλλὰ μετὰ τὸν κοιλιακὸν καὶ τὸς θηριώδεις φωνὰς τοῦ «Μη Χάνεσαι», ὁ **Σούτσος** ἤρξατο νὰ ἐνθυμῆται ποῖα ἀνάγκαι καὶ τίς ἐνθουσιασμός τῆς πόλεως ἐκάλεσαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀμέσως μετὰ δραστηριότητος μοναδικῆς καὶ ἐργατικότητος μαθηματικῆς ἐπεχείρησε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας μέγα μέρος τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως, ὁ δὲ Συντάκτης τοῦ «Μη Χάνεσαι» ἐδάμασε τὴν ἀντιπολίτευσίν του καὶ περιωρσθη εἰς ἀπλοῦν λογικὸν ἔλεγχον, σύμφωνα μὲ τὰς προοδευτικὰς ἀρχὰς του, τοῦ ζητεῖν πάντοτε περισσότερα τῶν γιγνομένων καὶ προβλέπειν μακρότερα τῶν κυβερνῶντων. Ὄταν δὲ εἶδε προσεγγίζουσαν τὴν νέαν ἐκλογικὴν περίοδον καὶ ἀπειλοῦντα κίνδυνον μέγαν νὰ μᾶς ἐμφανισθῇ καὶ αὐθις ἄρχων τοῦ Δήμου ὁ Παναγῆς Κυριακός, διπλωθεὶς περιβεβλημένη τὴν χρυσοκανθρικὴν διαφθοράν, μεταξὺ δὲ τοῦ Φρεαρίτου καὶ τοῦ Σούτσου ὄντος ἐνόησεν ἄδοξα μᾶστον καθήκτου καὶ ἐνόησεν δεδουκίαστον ἐνὸς ἐπ' ἡγεθῶ τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως; Ἡ **δραυλικὸς Δημάρχου** τίνα ἔδει νὰ προτιμήτωμεν εἰμὴ τὸν τελευταῖον;

Ἀπαράλλακτα ὅπως ἐσχάτως κινδυνεύοντος νὰ κλονισθῇ ὁ Τρικούπης καὶ ἀπειλοῦντος νὰ χειροτονηθῇ ὁ Δηλι-

γιάννης πρωθυπουργός, πεποιθότες ἐπὶ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Τρικούπη ἀτασθαλίαν, ἀλλ' ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἀνδρός δύναμιν, καὶ νομίζοντες ὅτι μόνον δι' ἰσχυρὰς κυβερνήσεως, ἔστω καὶ διὰ θυσιῶν ἐσωτερικῶν ὑπερόγκων καὶ οἰκονομικῆς καταστροφῆς δυνάμεθα νὰ σώσωμεν τὴν κινδυνεύουσαν Μακεδονίαν μας, ἠγέρθημεν μετ' ἐθνικῆς ἀγανακτικῆς ἀπέναντι καὶ τῆς κινδυνεύουσας νὰ καταρρεύσῃ δυνάμεως τοῦ Τρικούπη, ἐνῶ δὲν ἐφαίνετο οὐδὲ φαίνεται ἄχρι τοῦδε ἄλλο δύναιμι ἀντικαταστάτις.

Εἶνε αὐτὰ ὅλα ἄλλοις συσπριγμένη ἀδιασπάστου λογικῆς ἢ ὄχι; Εἶνε πολιτεία ἐνεργὸς καὶ ἀποτελεσματικὴ δημοσιογράφου φρουροῦ εἰς τὴν θέσιν του καὶ μὴδὲ ὑπὸ συμπερόντων ἢ συμπαθειῶν ἐπηρεαζομένου, μὴδὲ ὑπὸ στενῶν σκέψεων καὶ μικρολόγων αἰσθημάτων ἐνοχλουμένου, ἀλλ' ἐκάττοτε παρέχοντος τὴν δύναμίν του ἐκεῖ ὅπου χρῆζει αὐτῆς ἡ πατρίς ἐν τοῖς γενικοῖς ζητήμασι καὶ ὁ δῆμος ἐν τοῖς δημοτικοῖς ἢ ὄχι;

Πῶς δὲ θὰ ἐξαπατήσουν τὸ κοινὸν οἱ πωλημένοι, μὲ τὰς γελοίας αὐτὰς ἀντιπαραθέσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅλον ὑπὲρ ἡμῶν, ὅταν ἡμεῖς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἐκηρύξαμεν τὸ σύνθημά του, ὄχι δημοτικόν, ἀλλὰ κοινωνικόν, ὄχι περὶ τοῦ τίς θὰ μᾶς κάμη περισσότερὸς ὁδοῦς ἢ πλειοτέρους ὄχετους, ἀλλ' ἂν θὰ πωληθῶσιν αἱ Ἀθῆναι εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ Μελά ἢ ἂν θὰ συνασπισθῶσιν περὶ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τοῦ Σούτσου. Καὶ ἂν εἴπωσιν ἐκ τῶν ἀντιθέτων ὄχι οἱ διεφθαρμένοι, ἀλλὰ οἱ σχολαστικοί, διατὶ τότε δὲν ὑπεστηρίζατε τὸν γ. Φρεαρίτην, ἀλλὰ τὸν Σούτσον, θὰ τοῖς εἴπωμεν ὅτι προκειμένου νὰ διεξαγάγῃ ἢ πρωτεύουσα τοιοῦτον φοβερὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς πλουτοκρατίας καὶ νὰ διέλθῃ διὰ τοιαύτης πρωτοφανοῦς δοκιμασίας, μετὰ τίνος ἔπρεπε νὰ συνταχθῶμεν, μετὰ τοῦ ἀσθενεστεροῦ ἢ τοῦ ἰσχυροτέρου; Καὶ δὲν εἶνε ὁμολογουμένως ἰσχυρότερος ὁ κ. Σούτσος τοῦ γ. Φρεαρίτου; Ἀφοῦ εἶνε ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ ἀφθονία τῶν νερῶν, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ὁ πλοῦτος τῶν κρηνῶν, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ αὐξάνειν τῶν προσόδων, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ τιμιότης τῆς διαχειρίσεως;

Ὁ Μελάς δι' ἡμᾶς εἶνε τὸ ἔμβλημα μιᾶς τάξεως προσώπων, πραγμάτων, ἐνεργειῶν, συμπερόντων, τάξεως ἣτις θέλει νὰ μετατρέψῃ τὸν ἐθνικὸν ροῦν εἰς κοίτην ἐξασθενήσεως καὶ ἡμιπληγίας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, καθ' ἣν στιγμὴν αὐταὶ πρέπει νὰ ἦνε εἰς σφρίγος καὶ εἰς ἐντασιν, διὰ νὰ πολεμηθῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν τοῦ Εἰκοσιένα ὁ μέγας ἀγὼν κατὰ τῶν Σλαύων, ὁ μέγας ἀγὼν τῆς Μακεδονίας. Πρὸς τοῦτο θέλομεν γίνεαι ὅλοι μία δύναμις, θὰ συνασπισθῶμεν πολῖται, κόμματα, ὀνόματα ἐνδοξα, δυνάμεις ἱστορικαὶ, γενεὰ γνησία τοῦ Εἰκοσιένα καὶ θὰ πολεμήσωμεν, θὰ θυσιάσωμεν, θ' ἀγωνισθῶμεν καὶ θὰ συντρίψωμεν τοὺς ἐναντίους. Δὲν εἴμεθα τὸ ἔθνος τῆς ὕλης, τῆς πολυτελείας, τοῦ φραγκισμοῦ, ἐσμέν τὸ ἔθνος τὸ ἀνήκον εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸ μέλλον μας.

Καλεθῶν

Ἡ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΤΙΜΗΣ

Ἀπέναντι εἰσέρποντος κοινωνικοῦ κακοῦ πρώτιστον καθήκον ἔχει πᾶς χρῆστος πολίτης νὰ μὴ ἀπατάται καὶ ἀποπλανᾶται διὰ σοφισμάτων, οἷον τὸ ἐξῆς: «Ἄ; δοκιμασθῇ καὶ αὐτός; εἶνε πλούσιος, ἀνεξάρτητος, θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ